

NA VÝLETĚ,
v pozadí
poutní místo
Homole

**VELKÁ
RADOST**
aneb Petra
u panelu
Stežky podél
Lužnice.

PETRA JIROUDKOVÁ

aktivní členka KČT, 31 let

- * Vystudovala obchodní akademii, poté VŠE v Praze, Fakultu mezinárodních vztahů, obor Cestovní ruch.
- * Letos absolvovala učební obor Včelař.
- * V Klubu českých turistů je od roku 2010 a zejména její zásluhou má Česká republika svou první pěší stežku podle evropských standardů.

Fandím pěší TURISTICE

Už pár měsíců u nás funguje jedna z nejlepších evropských pěších tras. Projít si ji můžete také díky Petře Jiroudkové, která zná každý metr z jejích 55 km. A v hlavě už nosí další nápady.

Klub českých turistů asi nemusíme příliš představovat, tahle zájmová organizace s bohatou historií sdružuje milovníky přírody. A také tým lidí, kteří dobrovolně dělají něco pro druhé, stejně jako Petra Jiroudková.

Kolo jako impuls

Pochází z východních Čech, bydlí na Orlickoústecku. Vybaví si, kam jako malá nejdále došla? „Spíš si vzpomínám, jak už se mi jednou nechtělo šlapat. Tak mě mamka posadila na nosič kola, já si do kola strčila nohu a zlomila si ji. Od té doby chodím po svých ráda,“ usmívá se. Jelikož ale její maminka byla více zastáncem hesla

„sport je mord“, turistické pochody se v rodině nepěstovaly. „Zato jsme hodně běhali venku, lesy a louky byly blízko. Pro každé dítě je příroda nekonečnou studnicí bádání, která ho láká.“

Kdy se chytla drápkem

Odmala měla mnoho zájmů, což jí zůstalo dodnes. Bavila jí architekturu i archeologie, bylinky, léčitelství, truhlářina, řezbařina, také reklama a tvorba filmů. Nakonec po maturitě vystudovala cestovní ruch na VŠE a během šprtání na státnice se nadchla pro včely. „Jen kvůli nim jsem začala pracovat na Ministerstvu zemědělství, nyní jsem zaměstnaná na České zemědělské univerzitě na Fakultě lesnické a dřevař-

ské. Jako asistentka našich výzkumníků denně komunikuju s lidmi, hodně v angličtině a díky jednomu kolegovi z Německa si můžu osvěžit i němčinu, což je moc fajn.“

Jak si našla cestu mezi turisty? Ještě během vysokoškolských studií zažila přednášku Jana Havelky, čestného předsedy Klubu českých turistů. „Říkala jsem si: takový starý pán a jak mu to pálí! Už jsem se viděla na sluncem zalitých horách, jak značím trasy, a hned jsem se s několika studentkami přihlásila. Pak nám v klubu žertem říkali Havelkův harém.“

Všechno chce čas

V rámci KČT Petra pracuje v Sekci mezinárodní a také v Sekci moderních pěších tras. „S panem Havelkou a dvěma děvčaty jsme před lety vytvořili 230 km dlouhou pěší Stežku podél Lužnice, která vede Rakouskem a jižními Čechy. Snažili jsme se, aby byla pro lidi co nejpříjemnější, tedy hodně přírodního měkkého povrchu, málo silnic, vyhýbali jsme se velkému provozu aut i průmyslovým komplexům,“ uvádí. Šlo o stovky prochozených kilometrů a několik let práce. Trasu totiž nestačí vymyslet ideálně podle stávajících turistických značek a projít, musí se upravit. Některá místa se přeznačují, pak se

PŮJDETE-LI NA TŮRU z Potštejna směr poutní místo Homole, možná Petru potkáte u stánku v Polomi.

to neobejde bez povolení vlastníků pozemků. „Také jsme navštívili každého starostu, jehož katastru se stezka dotkla. Nejen ve spolupráci s nimi jsme umísťovali informační tabule nebo poupravili směr. Ke stezce jsme vytvořili průvodce v češtině a němčině, já navíc ještě koordinovala práci s Rakušany,“ vysvětluje.

Každý metr hraje roli

Pak už stačil obrazně řečeno krok k tomu, aby si Petra detailně „osahala“ systém certifikace Leading Quality Trails – Best of Europe, známý především v zahraničí. A vloni podle něj část lužnické trasy o délce 55 km upravila, ve spolupráci s turistickou oblastí Toulava a značkaři KČT. „Vždycky je fajn projít si stezku, kterou znáte, s někým dalším, navíc víc oči víc vidí. My jsme vyrazily s mamkou vloni v únoru, po ještě namrzlé trase. Bylo to dost dobrodružné, každý krok vedl k řece. Naštěstí mamka vytáhla ze své bezedné tašky několik párů náhradních ponožek, které jsme si navlékly přes boty. Doporučuju všem jako dokonalý protismyk,“ směje se a dodává, že zhruba po roční práci získali certifikaci, takže i Česká republika má svou první pěší trasu patřící mezi evropskou špičku. Kdybychom všechna pravidla pro získání certifikace měli shrnout do dvou vět, zněly by asi takto: Moderní pěší stezka rovná se návrat ke kořenům, a to doslova - o co méně asfaltu, o to více přírodního povrchu. A hodnotí se každý metr. Do budoucna se Petra chce věnovat revitalizaci stávajících pěších stezek v tomto duchu a také zakládá odbor bosé turistiky (více na Kct.cz/turistika-naboso). Chcete-li se k turistům přidat, co by vám nemělo chybět? „Řeknu to možná trochu poeticky, ale vážně to funguje. Začínající turista musí být vybaven otevřenou myslí a srdcem

PETRA MÁ mnoho koničků, včetně včelaření.

(vírou v dobré, co ho potká), moc neočekávat, nesnažit se naplánovat každý okamžik; stačí zhruba start a cíl. A pak se začnou dít zázraky. Boty a pršiplašť jsou vedlejší.“

Kam jít, když začínáte

Pokud byste stáli o další tip na výlet, Petra doporučuje cestu podél Divoké Orlice z Potštejna do Litic, jde asi o 7 kilometrů od jedné zříceniny hradu ke druhé. „Nebo se z Potštejna vydejte po zelené značce lipovou alejí na Vochtánku (westernové tábořiště), údolím Modlivého dolu (náročnější) a zpět do obce, případně pokračujte po zelené značce na Polom a v „hipisáckém“ stánku s občerstvením vám poradí, kudy se dostanete na poutní místo Homole. V docházkové vzdálenosti z Potštejna je také rozhledna Vrbice a další krásná místa,“ říká nadšeně. Věřte jí, v tomto kraji žije.

Na nudu není čas

Další Petřinou vášní jsou včely. „Vlastně jsem nic neočekávala a mnoho dostala, stačí je pozorovat. Vybrala jsem jim japonské úly, protože jsou lehčí a nepotřebují skoro žádné příslušenství. Navíc mám oporu v příteli, ten občas úl nadzvedne nebo včas utne „meduchtivou“ myšlenku, které mě učili ve včelařské škole.“ Také ji baví permakulturní zahradničení, přírodní materiály, vyrábí tělové svíčky, zajímá se o bylinky a o mnoho dalších radostí. Kdyby musela, co by ozelela? „Neobešla bych se bez své rodiny a přátel. A bez naší krásné krajiny.“ ■

S JANEM HAVELKOU (druhý zleva) a dalšími turistickými nadšenci

Stezka údolím Lužnice

První česká pěší trasa, která patří na seznam nejlepších stezek Evropy, vede údolím řeky Lužnice, měří 55 km a dělí se na 4 etapy. Začíná v Plané nad Lužnicí a končí v Týně nad Vltavou, cestou navštívíte města Tábor a Bechyně. A také minete mnohé staré mlýny a zříceniny, potěšíte se v lesoparku Pintovka, budete obdivovat poslední empírový řetězový most v ČR, zpestříte si výlet jízdou historickým vláčkem a mnoha dalšími aktivitami. Detailní informace najdete na www.toulava.cz/stezkaluznice.

